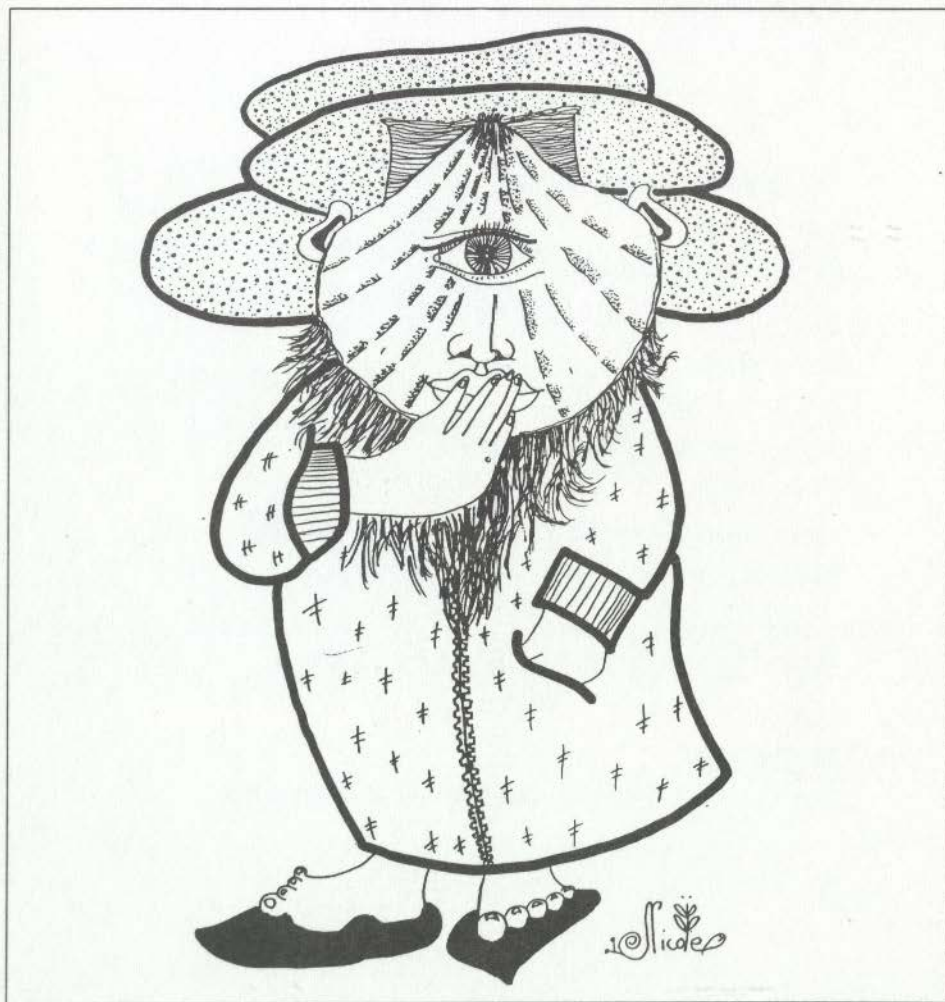

SENHAL

11

DEPORT AL CAU

Textos de Rafael Aleix Renyé
Gravats de Nicole Noe-Bayle

EXERCICI A AUCHAN

De carrall omplia la fresquera,
a balquena.
El trasbals consumista
del fàmul verrucós feia feredat,
i, al costat,
la dona tota vèrbola
malmet el baldell de l'eixida.
Consumida,
amb falsia escatima l'einam per la baldana,
la cara d'euga riurà al passar la balisa
—fronterissa—
diria ella, sense carinar per la incultura—.
Cap al sud tornarà, emportada,
malcarada,
per l'oratge. Ventolí, tant de bo fos ventúria.

L'inepte lingüista saberut
fent un mos s'ha morrofès,
i, el molt tomany, al morterol
el monyó dret ja s'ha malmès.

Despús-demà ha de parlar
en un congrés de català.

MENJAR DEFORA

Creieu-me, és fefaent que no eren faves sinó favons
les que omplien el plat parat a la feixa del feligrès.
Gens fementit, el creient honorava el convit
vora l'arrel de l'alzinar. «Es desfan com la mel»,
no s'estava de dir, jocosa, la Rosa,
adobant-se un jaç i evitant el jaumet del jesuïta
que volia, igualment, anar a jóc.
Jaupaven els cans i son pare jurava,
el padrí renegava, el germà l'escarnia:
s'enfilava el petit damunt la jàssera.
Ull-cluc, la mestressa enrogia:
què en pensaran els sants homes, amfitrions de la festa!
Embaumats d'efluvis passats, nuem fardells i fardots
allà on els fardatxos marquen l'hora de la posta.
Falaguer, el feligrès reitera la fal.lera
—no seran faves, seran cigrons—
i la feixa llenegadissa fa xisclar la quitxalla.
Hom se'n va.

MALALTIA INFANTIL

De tant pastifejar a l'aiguamoll
i xipollejar a la bacina
el mainatge ha pres un gam.
La mare, amatent, l'atabala
amb manta, bata i galotxa
—fa carota, el nin, no fa patxoca—.

El pare, malcarat, preocupat,
pel dedins ja s'ho demana:
quin estrany leucòcit infecta el patamoll?

XAI A L'AST

A la vora de la xemeneia,
ferum de socarrim
els narius ens omplia.
N'era la tofa de l'eixerida
que socalivava el xai.
Fredolica, vora la flama,
li va arribar el sobec.
L'espetic dels pèls,
a l'adormida, li causà un sobrecor.
Fou la sagristana que la féu
revenir:
Bona enllardada
amb un tall de sagí.

GASTRONOMIA RADIOFÒNICA

L'enòleg descarta el ble rebel
a l'aguait d'un rastre de solatge.
Satisfet, no reputege i fa el tranquinyol.

Sobre la taula imitació banús
(caldria escriure eben?)
el gastrònom accidentat diposita
l'escabetx i el massapà.
Com arlots, l'editor i el tècnic
es llepen el morrió i també tastegen.

TERRA GIPSÍFERA

Pels verals on el nin veié
la saltarel.la
—rodals plens de salvatgia—,
el liró que em guarí el perelló
envola la seua grua,
bocabadat pel vaivé dels penjolls.
La terra gipsífera
omple de blanc
la grípia del casot.
Salicall repetit de moltes pluges.

ESTORNELLAM

VESPRES DE NOVEMBRE, la vila, eixordadissa volàtil.
Avingudes i atzucacs, squares i carrerons,
retrunyen del so de l'au que, sola, encantaria.
N'és la suma de gargamelles excitades, que exaspera.
Més greu encara:

el caminar a polit tement la relliscada
en la catifa de defecacions aèries.

Ja s'hi afanyen, ja, empleats municipals
que fan les hores extres per mantenir freqüentables
els passejos vilatans. Res a fer.

La batalla megafònica, de foc d'artifici,
no desallotja l'ocupant de la massa arbòria
i és tan sols atracció per la mainada.

Ben mirat, per què no fer-se'n a la idea?

Vespres de novembre, a la vila,
espatlla arronsada, tramuntana que xiscla
i, a tota vorera, cagarada immensa.

L'INSTANT PREVI DEL BESAR

Quin fresc, impúdic, renou
et sents a néixer dedins:
el carrer te'l trobes ple
i la bades, la teua dea!

Volants al vent i escot que creix
quan s'aboca tot rient.
T'esgabelles el coll i t'esgarrinxes
per tota ella ullcopsar.

Enmig la gent, la mires com
si fos el primer cop. I desitges,
ara, per abraçar-la, que
corri i s'afanyi a bocafoscant.

Incògnit en la murriesa i
la clova sense escletxa, diu
qui de fora estant et jutja.

Rafael Aleix Renyé, poeta rossellonès, fou
guardonat amb el premi Francesc Català de poesia,
atorgat a Perpinyà el dia de Sant Jordi de l'any
1991.

A cura de Patrick Gifreu, Enric Prat i Pep Vila
Girona, tardor del 1992
Edició de 150 exemplars

Exemplar núm. 0104

Amb la col.laboració de la «Llibreria 22»